

- 3) För det fallet att den föregående frågan ska besvaras jakande: Är kravet på att de faktiska omständigheterna ska fastställas på grundval av objektiva kriterier uppfyllt om det, i ett förfarande där skattemyndigheten anser att det ekonomiska förhållandet mellan den beskattningsbara person som vill utnyttja sin [avdragsrätt] och dennes underleverantör är irrationellt och omotiverat, när skattemyndigheten enbart bygger sin bedömning på uppgifter som lämnats av en del av underleverantörens anställda och inte fastställer vad som kännetecknar den ekonomiska verksamhet som avtalet avser, de särskilda omständigheterna kring denna verksamhet eller det ekonomiska sammanhanget i fråga på grundval av objektiva kriterier, och utan att höra de chefer som har beslutanderätt hos den beskattningsbara personen eller hos de underleverantörsföretag som ingår i kedjan? Är det under dessa omständigheter relevant huruvida den beskattningsbara personen eller de som ingår i kedjan har förmåga att tillhandahålla tjänsterna och är det nödvändigt att låta en sakkunnig medverka i detta sammanhang?
- 4) Är det förenligt med bestämmelserna i direktiv 2006/112 och med effektivitetsprincipen med en rättslig tolkning och en nationell praxis, enligt vilka – när de materiella villkoren för avdragsrätten är uppfyllda och de åtgärder som [rimligen] kan krävas har vidtagits – skattemyndigheten, på grundval av omständigheter som enligt EU-domstolens domar inte motiverar [att avdragsrätten nekas] och inte är objektiva, kan anse det styrkt att det skett ett skatteundrandragande och avslå en ansökan [om avdragsrätt] enbart på grund av att dessa omständigheter sammantaget föreligger hos ett tillräckligt stort antal av de granskade aktörerna i den upptäckta kedjan?

(¹) Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, 2006, s. 1).

Överklagande ingett den 23 augusti 2019 av Sigrid Dickmanns av den dom som tribunalen (sjätte avdelningen) meddelade den 11 juni 2019 i mål T-538/18, Sigrid Dickmanns mot Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet

(Mål C-631/19)

(2020/C 95/08)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Sigrid Dickmanns (Ombud: H. Tettenborn, Rechtsanwalt)

Övrig part i målet: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet

Europeiska unionens domstol (sjätte avdelningen) har genom beslut av den 5 februari 2020 avslagit överklagandet och förordnat att Sigrid Dickmanns ska bära sina egna rättegångskostnader.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungern) den 4 september 2019 – BAKATI PLUS Kereskedelmi és Szolgáltató Kft. mot Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Mål C-656/19)

(2020/C 95/09)

Rättegångsspråk: ungerska

Hänskjutande domstol

Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Parter i det nationella målet

Klagande: BAKATI PLUS Kereskedelmi és Szolgáltató Kft.

Motpart: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Tolkningsfrågor

- 1) Är en praxis i en medlemsstat, enligt vilket begreppet "personligt bagage", som utgör ett delbegrepp vid leverans av varor till utländska resande som är undantagna från mervärdesskatt, anses vara identiskt med begreppet personliga tillhörigheter, som används i konventionen om tullåttnader till förmån för turisttrafiken, antagen i New York den 4 juni 1954, och dess tilläggsprotokoll, och med begreppet "bagage", som definieras i artikel 1.5 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/2446 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 vad gäller närmare regler avseende vissa bestämmelser i unionens tullkodex, förenlig med artikel 147 i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt⁽¹⁾ (nedan kallat mervärdesskattedirektivet)?
- 2) Om föregående fråga ska besvaras nekande, hur ska då begreppet "personligt bagage" i artikel 147 i mervärdesskattedirektivet definieras, med beaktande av att det inte definieras i direktivet? Är en nationell praxis, enligt vilken skattemyndigheterna i en medlemsstat enbart beaktar "ordens vanliga innebörd", förenlig med bestämmelserna i unionsrätten?
- 3) Ska artiklarna 146 och 147 i mervärdesskattedirektivet tolkas så att det, när en beskattningsbar person inte har rätt till undantag från skatteplikt för leveranser av varor till utländska resande enligt artikel 147 i direktivet, i förekommande fall ska prövas om undantaget för leveranser av varor för export enligt artikel 146 i samma direktiv är tillämpligt, även om de tullformaliteter som föreskrivs i unionens tullkodex och i de delegerade bestämmelserna inte har vidtagits?
- 4) Om föregående fråga ska besvaras så att en transaktion får omfattas av undantaget från mervärdesskatt för export när undantaget för utländska resande inte är tillämpligt, kan då den rättsliga transaktionen betraktas som en leverans av varor för export som är undantagen från mervärdesskatt, trots att det strider mot kundens uttryckliga avsikt vid den tidpunkt då beställningen gjordes?
- 5) För det fall att frågorna 3 och 4 ska besvaras jakande, är då – i ett sådant fall som det förevarande i vilket fakturautfärdaren vid tidpunkten för leveransen av varorna visste att de hade köpts i syfte att säljas vidare, men att den utländska köparen trots det ville föra ut dem ur territoriet enligt bestämmelserna för utländska resande, vilket innebär att fakturautfärdaren handlade i ond tro när denne utfärdade ansökningsblanketten för återbetalning av skatten enligt den ordningen och betalade tillbaka den övervälrade mervärdesskatten i enlighet med undantaget för utländska resande – en praxis i en medlemsstat enligt vilken skattemyndigheten nekar återbetalning av skatt som på ett felaktigt sätt har deklarerats och betalats för leveranser av varor till utländska resande, utan att dessa transaktioner har betecknats som leveranser av varor för export och utan att den erforderliga rättelsen har gjorts, trots att varorna obestriddligen lämnade Ungern som resandes bagage, förenlig med artiklarna 146 och 147 i mervärdesskattedirektivet samt med principen om skatteneutralitet och proportionalitetsprincipen i unionsrätten?

⁽¹⁾ EUT L 347, 2006, s. 1.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungern)
den 27 september 2019 – Boehringer Ingelheim RCV GmbH & Co. KG Magyarországi Fióktelepe mot
Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága**

(Mål C-717/19)

(2020/C 95/10)

Rättegångsspråk: ungerska

Hänskjutande domstol

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Parter i det nationella målet

Klagande: Boehringer Ingelheim RCV GmbH & Co. KG Magyarországi Fióktelepe

Motpart: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága